

Prévůzěti.

S. I stsl. je prévůzěti se sese effeze; prévůzěti sublimis, nsl. prevzetem.

Prévětů — věčnů.

O. Prévětů je proditio, prévětůniků proditor, cf. nsl. prevečati, prevečanje; prévěčnů pa je *πρωαιώνιος* qui fuit ante omne aevum, aeternus.

Prědavati — prědůlagati.

S. Prědavati ali prednašati v pomenu „vortragen“ t. j. učiti je pač nemškuta, stsl. prědavati le prodere, -vící -víniků proditor, traditor; prědůložiti — in prědůlagati pa je proponere, prědůlogů propositio.

Prědůků.

O. Prědůků maiorum unus; nsl. predci t. j. predniki.

Prěizrědnů.

S. Izrědnů i prěizrědnů eximius, extraordinarius, bolje od hrov. slov. izven - ali izvanreden.

P a š n i k.

Dušne cvetice. Kdor se neprenehoma bojuje in dela, pridela si naj boljši pridelek: mir v sebi in veliko ceno svoje zavesti.

(Burov.)

V mladosti se vloží podlaga za vsako čednost, pa tudi za vsako hudobijo.

(Seume.)

Pri ljudeh ne bodeš boljši, če že dober k njim ne prideš.

(Jean Pavl.)

Žalostnega možá že še prenašam, ali žalostnega otroka ne morem gledati.

(Jean Pavl.)

Kedaj naj se začénja otrok dušno vzrejati? Pri prvem dihu njegovega rojstva.

(Jean Pavl.)

Kdor močvirje posuší in ceste dela, storí veliko; kdor pa ljudi vzreja, storí več.

(Salzmann.)

Za svoje otroke išči le takih odgojnikov, katerim se ne more v življenji in šegi ničesa očitati, in take, kateri so že mnogo skusili na svetu. Prava izreja je vir in podlaga vse poštenosti.

(Plutarch.)

Jezik je značaj našega uma.

(Herder.)

Otrok prava sreča so bogaboječi starši, pa tudi staršev naj večja čast so pobožni, lepo izrejeni otroci.

Sestra prave ljubezni je prijaznost; ona dela prijetno življenje. Prijateljev pa ne smes pozabiti; pravih prijateljev cena je velika.

Večja ko je čigava vrednost, večja je tudi ponižnost; sej se le prazni klas povikšuje.

Bojimo se Boga in spoštujemo cesarja; s šuntarji in puntarji se ne pečajmo!

Šola je draga reč, ako je živa za Boga in za domovino. Oživljati šolo pa morajo učitelji. Ako so učitelji terdi ko les in merzli ko kamen, tudi mladina odreveni; ima oči pa ne vidi, ima ušesa, pa ne sliši, ima serce, pa ne občuti ne svojih, ne drugih potreb. Taka šola in pa ledena jama cerkvi in domovini več škoduje, ko hasne.

(Slomšek.)

Šolske stvari.

Povestice za otroke.

Volk, lesica in mačka.

Sli ste po poti vkup lesica in mačka, in se pogovarjate, kaj je prav, in kaj ni prav. Obe pravite, da je rop in morija naj večja hudo-bija. Dalje po poti zagledate volka, ki je ravno ovco tergal. Zeló se jezite in psujete to neusmiljeno djanje in grozno pregreho. Pri takem pogovoru pridete do vasi. Tu vidite pred neko hišo kokljo s piščeti. Lesica hitro skoči in zadavi kokljo; mačka pa vjame piščanca in steče v kot z njim. Pozabile ste namreč na vso svojo čednost in modrost.

Človek rad graja napake drugih; sam svojih pa ne vidi.

(A. G. Meissner.)

Mladi slavček.

»Vidiš, mamica, kako lepi červiči so v tem le hramčku«, pravi mladi slavček svoji starki; »kdo mi brani, da bi ne vžil te mastne